

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

9. Propter iusiurandum autem iussit dari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

ma ergo est, hominum propriam malitiam & incredulitatem in causa esse, non solum propinqua & proxima, sed plane vnica, si de causa proprie dicta loquamur, cur Dei myſteria à multis non capiantur. Quod in Prompt. Cath. circa hæc ipsa verba latius disputatū vide. Hanc causam in fine huius capituli apertissimè posuit Matthæus dicens, *Christum in patria sua non fecisse multas virtutes propter incredulitatem illorum.* Quæ verba manifestè docent, Deum circa incredulos paratum esse suas partes agere, & propter hominum pernicitiam suam gratiam iustè subtrahere, non ex sola sua voluntate hominum mentes stupore percutere, vt supra Calvinus docuit. Nunc enim suorum mendaciorum immemor hoc loco ita scribit, hæc verba tractans. *Sanè ita res se habet. Dominus vbi videt virtutē suā à nobis non recipi, tandē eam subducit: & tamē interea cōquerimur eius opē nobis deesse, quā nostra incredulitas procul arcet ac repellit.* Vide plura in Marc. c. 6.

Domin.
Sexages.

IN MATTHÆI CAP. 14.

9. Propter iurandum autem iussit dari.

INDVLGET hic stomacho suo Calvinus, non verbi Dei interpretem sed maledicum & intemperantem conuiciatorē agens. Quum enim ex hoc Herodis iureiurando tum temerario & inepto, tum maiori cum impietate seruato, sana doctrina duplex sacrilegium vitandum colligat; vnum, ne temere Dei nomē assumatur; alterum, ne quod temere iuratum est, cum manifesta impietate seruetur: Calvinus ex hac sana doctrina religioni Catholicæ hanc calumniam struit. *Hinc sequitur, ait, vota monastica, quibus coniuncta est manifesta impietas, non magis conscientiam ligare quàm magicos exorcismos.*

Vota monastica
defendantur.

cismos, quia Deus sacrum suum nomen ad peccati confirmationem valere non vult. Ponit homo impius pro manifesta impietate, ponitque tantum, nec vel vno verbo probat, quod tota semper Ecclesia Christi Catholica pro summa pietate, ac totius pietatis perfectione complexa est. Cui breuiter respō-

Esa. 5.

dendum est. *Ve vobis qui dicitis malum bonum, & bonum malum; ponentes tenebras lucem, ac lucem tenebras; ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum. Ve qui sapientes estis in oculis vestris, & etiam vobis metipsis prudentes. Nisi enim arrogantissimus Calvinus in oculis suis valde sapiens fuisset, vota monastica in tota semper Ecclesia & totius antiquitatis testimonio probatissima, tam perfricta & impudenti fronte manifestè impia nunquam pronunciaisset. Sed huic*

Enarrat. in

Psal. 132.

impudentiæ vnus Augustinus, quem vnum maximi semper Calvinus facit, satisfaciet. Quod enim de Donatistis dixit, hoc aptissime in Calvinum quadrat. Merito (inquit) insultant nomini vnitatis qui se ab vnitae præciderunt: merito illis displicet nomen monachorum, quia illi nolunt habitare in vnum cum fratribus, sed sequentes Donatum, Christum dimiserunt. Hoc ille,

In Psalm.

99.

Porro de eisdem Monachis alibi dicit. *Qui non perseuerauerit implere quod vouit, sit desertor tam sancti propositi, & reus voti non redditi.* Hæc ille. Rursum alio in loco plenius. *Est quidam modus vouendi communis omnibus, eorum que in communi præcipiuntur. Sunt etiam*

In Psalm.

75. prope finem.

vota propria singulorum. Alius vouet Deo castitatem conjugalem, vt præter uxorem suam non nouerit aliam. Alij etiam vouent & si experti tale coniugium, ultra nihil tale pati, nihil tale concupiscere aut sustinere: & ipsi vouerunt aliquid maius quàm illi. Alij virginitatem ipsam ab ineunte ætate vouent, vt nihil tale vel experiantur, quale illi experti sunt & reliquerunt: & isti vouerunt plurimum. Alij vouent domum suam esse hospicalem omnibus sanctis aduenientibus.

Magnum

Magnum votum vouent. Alius vouet relinquere omnia sua distribuendo pauperibus, & ire in communem vitam, in societatem sanctorum. Magnum votum vouit. Quisque quod vouere voluerit, voueat: Illud attendat, vt quod vouerit reddat: quia scriptum est, Vouete & reddite Deo vestro. Hæc ille, & multo illic plura. Idem denique voti semel facti vinculum vrget, & premit, in lib. de adulterinis coniugijs, lib. 1. capite 24. Solet Calvinus D. Augustinum fidelissimum antiquitatis interpretem merito vocare. Expostulent ergo contra illum imò contra totam antiquitatem Calvinistæ, quibus auctore Caluino vota monastica cum manifesta impietate coniuncta videntur.

19. *Aspiciens in calum benedixit.*

BENEDICTIO hoc loco, ait Calvinus, vt alibi saepe pro gratiarum actione capitur. Sed eadem historia apud Lucam posita hanc expositionem manifesti erroris conuincit, nisi fortè ipsis panibus ac piscibus gratias egisse Christum dicere velit Calvinus. Nam in Luca sic legitur. *Acceptis quinque panibus & duobus piscibus, respexit in calum, & benedixit illis, & fregit.* Manifestè dicitur quòd Christus ipsis panibus & piscibus benedixerit, id est, bene precatus fuerit, aspiciens in calum, vt potestatem hanc benedicendi & per benedictionem multiplicandi à cælo se accipere profiteretur. Porro idem Calvinus in capite 19. Matth. ad illa verba, *Oblati sunt ei paruuli vt imponeret eis manus,* ait Christum oblatos sibi paruulos solemniter benedictionis ritu Deo Patri consecrassè. Beza in hunc Matth. locum benedictionem quoque interpretatur gratiarum actionem, quia Matth. 15. & Ioan. 6. in simili miraculo ponitur vox *εὐχαριστίας,* gratias

Luc. 9.

Benedictio creaturarum.